

HET WERK VAN JEZUS CHRISTUS

*Dit is een uitgave van de Volle Evangelie Gemeente 'Immanuël' Breda
Auteur: Cees Visser (voorganger)*

Banden en pezen in de gemeente (3)

Bijbelstudie 11

Inleiding

Banden en pezen zijn van wezenlijk belang in de 'wording' van de gemeente, in de openbaring van de gemeente als *lichaam* van Christus. Paulus schrijft hierover in zijn brieven aan de Colossenzen en Efeziërs. We hebben in de vorige twee bijbelstudies stilgestaan bij de band der *liefde* en de band van *gezag*. In deze studie gaan we in op de band des *vredes*. Daarmee sluiten we onze bespreking over het ontstaan en functioneren van banden en pezen in de gemeente van Jezus Christus af.

Vrede

Om te begrijpen wat Paulus bedoelt met de band des vredes, dienen we eerst een goed en zuiver beeld van vrede te krijgen. Wat verstaat de bijbel hieronder? Hoe wordt deze ware vrede ons deel? Wat wil Jezus hiermee bewerken in ons persoonlijk leven en het gemeente-leven? Je kunt dan als levend lid van het lichaam van Christus je beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes (Ef.4:3). Je inspannen om de eenheid die de Geest geeft, te bewaren door met elkaar in vrede samen te leven (GN).

Grondwoord

Het Hebreeuwse woord voor vrede is *sjaloom*. De grondbetekenis van dit woord is *welzijn*. Het duidt in het Oude Testament in eerste instantie op een leefsituatie waarin gezondheid, voorspoed en welvaart genoten wordt en mensen op goede wijze met elkaar omgaan. Sjaloom draagt ook de betekenis van *heelheid* in zich. Het wijst op een *geheel*, op een harmonische en ordelijke samenleving, op een *eenheid* waaraan niets ontbreekt. Sjaloom is een leefsituatie waarin mensen werkelijk *gelukkig* zijn. Deze sjaloom berust op hechte verhoudingen en een vaste orde, op een *verbond* waarin deze verhoudingen en orde zijn vastgelegd. Sjaloom en verbond behoren daarom onlosmakelijk bij elkaar. Waar dit verbond wordt onderhouden en bewaard, blijft sjaloom bestaan. Waar het wordt veracht en geschonden, worden de goede orde en verhoudingen verstoord en kan er geen sjaloom meer zijn (zie F.J. Pop: Bijbelse woorden en hun geheim).

Bron

Israël beseft dat Jahweh de enige bron is van sjaloom. Gideon noemt het altaar dat hij voor God bouwt: Jahweh-Sjaloom, de HEER is vrede (Rich.6:24). Hij verbindt de naam van zijn God

met jaloom, met waarachtige en volmaakte vrede. Buiten Jahweh bestaat geen jaloom. Mensen kunnen deze heerlijke vrede alleen beleven in verbondenheid met Hem die jaloom *is*, die ware vrede *belichaamt*: in zijn tegenwoordigheid, in een leven voor zijn aangezicht. Daarin schenkt Jahweh jaloom op basis van het verbond met zijn volk: mijn verbond met u is leven en vrede (naar Mal.2:5). Hij zegent zijn volk met deze vrede (Num.6:26, Ps.29:11).

Heil

Wat Jahweh met jaloom bedoelt, komt vooral naar voren in de oudtestamentische heilsprofetieën. Hier blijkt de *werkelijke* omvang en *goddelijke* inhoud van jaloom. Jahweh belooft redding, verlossing en heling. Hij spreekt van heil en heerlijkheid tot in eeuwigheid. Dit bestaat in waarachtige jaloom. In Jesaja 57:19 en 66:12 tekent het woord 'jaloom' een situatie die van onvoorstelbare vreugde en hemelse heerlijkheid is vervuld. Het woord 'vrede' in de Nederlandse vertalingen is hiervoor eigenlijk ontoereikend.

De oudtestamentische heilsverwachting is verwachting van *deze* jaloom. Men ziet uit naar de door God beloofde Messias, de toekomstige Redder-Koning, de Verlosser en Heelmeester, de Vrededorst (de *Sjaloom*-vorst). Hij zal jaloom *zijn* (Mic.5:4). De jaloom die Hij brengt, heeft geen einde (naar Jes.9:6).

Nieuwe Testament

Het Nieuwe Testament zet deze lijn voort. Het kondigt het *volle* heil aan in 'het evangelie des vredes' (Ef.6:15, Hand.10:36). Het wijst de weg tot de verwezenlijking hiervan: 'de weg des vredes' (Luc.1:79). Het reikt ook alles aan om deze weg daadwerkelijk te gaan: vergeving en verzoening, verlossing en bevrijding, herstel en genezing, vervulling en volmaking. De engelen zingen bij de geboorte van Jezus over 'vrede op aarde bij mensen des welbehagens'. Zij zien in Hem de Messiaanse vrede gestalte krijgen: een mensheid vol jaloom, in een heerlijke situatie van eenheid en verbondenheid met God. Zij loven hun Schepper hiervoor: Ere zij God in de hoge (Luc.2:14)!

Het Nieuwe Testament toont ook de voleinding hiervan: een mensheid onder één hoofd, Christus, samengevat, waarin God alles in allen is (Ef.1:10, 1Cor.15:28). Het laat zien hoe Jezus dit realiseert. Het spreekt over de wording van het lichaam van Christus waarin het waarachtige leven Gods zich openbaart en het Koninkrijk Gods in al zijn gerechtigheid, vrede en blijdschap gestalte krijgt (naar Rom.14:17). Over de gemeente die onder leiding van haar hoofd, Jezus, alles tot wederoprichting en volheid brengt, waardoor er een nieuwe - *vernieuwde* - hemel en aarde ontstaat waarin de vrede Gods 'totaal' is en tot in eeuwigheid heerst.

Bedoeling van God

De vrede die God geeft, gaat dus nog veel verder dan in het Oude Testament door het volk Israël wordt beleefd. Zijn jaloom betekent veel méér dan geluk en voorspoed in het

aardse bestaan. Het gaat om waarachtig en blijvend geluk, om volmaakte eenheid en algehele verbondenheid met Hem en met elkaar. Waarachtige vrede Gods is verbonden met eeuwig leven op zijn niveau, met de heerlijkheid die God van den beginne voor de mens heeft bereid. Zij gaat alle verstand te boven. Zij is eindeloos. Zij is *wezenlijk* voor het plan van God met mensen!

Jezus Christus

Deze goddelijke vrede is volledig verbonden met Jezus Christus, de door Jahweh beloofde *Messias*. Hij is de personificatie van het volle heil des Heren (BS 1/5), de hogepriester van het nieuwe verbond (Hebr.8). Hij staat voor de inhoud en leeft voor de verwezenlijking ervan.

Jezus kent Jahweh, de bron van ware vrede. Door zijn volmaakte eenheid met God is Hij ook *zelf* een bron hiervan geworden. Jezus Christus *is* vrede, Hij *belichaamt* de ware vrede. Buiten Hem kan geen werkelijke vrede ontstaan en bestaan.

Jezus is de door God gezonden Vrededorst: een vorst in het stichten en bewaren van waarachtige sjaloom, van werkelijk volmaakte vrede, van volledige eenheid en verbondenheid met God, van eeuwige heerlijkheid en gelukzaligheid. Hij bewerkt deze vrede in ieder die zich op Hem richt, in Hem gelooft en bij Hem blijft. Als bouwer en hoofd van de gemeente schenkt Hij zijn vrede en doet Hij de band des vredes in zijn lichaam ontstaan. Door Hem - en door Hem alléén - komt het heil en daarmee de waarachtige vrede op aarde te voorschijn in mensen van Gods welbehagen.

Dichtbij

Het Griekse woord *eirènè* dat het Nieuwe Testament voor vrede gebruikt, ondersteunt de inhoud van het Hebreeuwse woord *sjaloom* en vult dit op een aantal punten nog verder aan. Het brengt de goddelijke vrede heel dichtbij. Het spreekt over vrede met God en vrede in je hart. Over het vinden, bewaren en stichten van deze vrede. Het spreekt over het 'regeren' van vrede in harten van mensen en het ontstaan van de band des vredes in de gemeente. Deze vrede is niet afhankelijk van de opstelling en het gedrag van andere mensen en wordt niet bepaald door allerlei omstandigheden.

Relatie

Hoewel vrede in de bijbel steeds duidt op een door God bedoelde *situatie*, komt deze vrede slechts tot stand in de door Hem bedoelde *relatie*. Als we vrede en rust, veiligheid en geborgenheid zoeken, dienen we *Jezus Christus* te zoeken, de bron van goddelijke sjaloom en *eirènè*. Slechts in relatie met Hem die vrede is, kan de situatie van vrede worden beleefd. Waar dit wordt betwist, dienen we in de geestelijke wereld de *bron* van onrust en onvrede op te sporen en in de naam van Jezus te bestrijden: de machten der duisternis, in het bijzonder de geest(en) van hysterie.

In de relatie met Jezus Christus komt het *hele* leven Gods tot ontwikkeling, met alles wat daarbij hoort. De vrede van Christus staat dus niet op zichzelf; het is geen doel op zich. Dit blijkt ook uit het volgende.

Liefde en vrede

Het valt op dat het Nieuwe Testament de ware, goddelijke vrede koppelt aan de ware, goddelijke liefde (agapè). In Colossenzen 3 spreekt Paulus eerst over de *liefde* als de band der volmaaktheid (vs.14) en direct daarna over de *vrede* tot welke wij in één lichaam geroepen zijn (vs.15). Hetzelfde gebeurt in Efeziërs 4:2,3. Hier roept de apostel op om elkaar in *liefde* te verdragen en de eenheid des Geestes te bewaren door de band des *vrede*s.

De vrede Gods ontstaat in en vanuit liefde Gods. Ware vrede is omhuld door en vervuld van deze liefde. Liefde en vrede behoren bij elkaar. Zij behoren bij God en Jezus. De bijbel spreekt over de God der liefde en des vredes (2Cor.13:11). Over de liefde en vrede van God, de Vader, en van de Heer Jezus Christus (Ef.6:23).

Liefde en vrede komen tezamen te voorschijn in het werk van Jezus door de Geest: de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede... (Gal.5:23). Vrede is dus een *vrucht*. Het is een gevolg van gemeenschap met God en Jezus Christus die de bron van ware vrede zijn.

Gerechtigheid en vrede

Deze gemeenschap met Vader en Zoon kan alleen in liefde en gerechtigheid ontstaan en blijven bestaan. Daarmee wordt ook het bijbelse verband tussen gerechtigheid en vrede getekend. Gerechtigheid en vrede kussen elkaar, zegt Psalm 85:11. In Jesaja 32:17 staat: En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid. Paulus brengt alles bijeen in de oproep: Jaag naar gerechtigheid, naar trouw, naar liefde en vrede met hen, die de Here aanroepen uit een rein hart (2Tim.2:22).

Waarachtige vrede Gods is verbonden met het wandelen in gerechtigheid. Zij wordt beleefd in het doen van gerechtigheid Gods en komt tot volheid in het vervullen van *alle* gerechtigheid Gods. Dit blijkt in Jezus' eigen leven.

Het gaat dus om een leven naar Gods wil en bedoeling: een leven in verbondenheid met Jezus Christus, de Koning der gerechtigheid en Koning des vredes (naar Heb.7:2). Het gaat om een bewaren en uitwerken van zijn woorden, een onderwerpen aan zijn wetten en geboden, een onderhouden van zijn inzettingen en verordeningen, een voegen in de orde die Hij bedoelt, een vasthouden aan het verbond met Hem. Daarin is de vrede van God - de sjaloom van Jahweh - met alles wat dit voor mensen inhoudt en teweegbrengt, gewaarborgd.

Vrede vinden

Ware vrede kan altijd worden gevonden in Jezus Christus, de Vredevorst. Door geloof in Hem en het aanvaarden van Hem.

Door je zonden en ongerechtigheden te belijden, vergeving hiervoor te vragen en dit in geloof te ontvangen. Door je te geven aan Hem, je toe te wijden aan Hem en een persoonlijke relatie met Hem aan te gaan. God roept alle mensen hiertoe op: tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus en hiermee tot vrede (1Cor.1:9 en 7:15). Gerechtvaardigd door je geloof, heb je dan vrede met God door onze Heer Jezus Christus (Rom.5:1).

Vrede bewaren

De vrede Gods kan te allen tijde je deel zijn. Je kunt deze onder alle omstandigheden bewaren in het *leven* met Jezus Christus, in zijn gerechtigheid en liefde. Judas schrijft: Bewaar jezelf in de liefde Gods door jezelf op te bouwen in je allerheiligst geloof en te bidden in de heilige Geest, terwijl je de ontferming van Jezus verwacht (naar vs.20,21). Johannes roept in dit kader op tot het 'doen' van liefde, waarheid en gerechtigheid. Tot het blijven in Hem die liefde, waarheid en gerechtigheid *is*. Hierdoor bewaar je jezelf in de vrede van Christus. Dit maakt zijn vrede bestendig en verdiept deze vrede.

Wat heerlijk om de vrede Gods te kennen en in die vrede van Christus te leven. Wat belangrijk om hierin te groeien en er helemaal van vervuld te worden.

Vrede laten regeren

De vrede van Christus - de vrede Gods - dient in onze harten te *regeren*, zegt Paulus in Colossenzen 3:16. Hij gebruikt een Grieks woord dat slechts één keer in het Nieuwe Testament voorkomt. De betekenis luidt: beslissend, bepalend zijn.

De vrede van Christus behoort derhalve alles wat in ons hart is en omgaat, te bepalen. Ons hele hart en leven te omgeven en beheersen, te besturen en leiden. Beslissend en doorslaggevend te zijn voor alles wat in ons hart leeft en daarvan uitgaat. En dat allemaal in liefde (agapè) en gerechtigheid, vanuit persoonlijke gemeenschap met Jezus Christus, verbonden met de bron van alle liefde, vrede en gerechtigheid: God zelf!

Keuze

Dit houdt voor ieder van ons steeds weer een keuze in: waar richt ik mij op in de veelheid van gedachten, indrukken en ervaringen? Wat laat ik bepalend zijn in mijn hart op dit moment, wat is voor mij nu doorslaggevend? Beter: *wie* laat ik bepalend zijn, op *wie* richt ik mij in de geestelijke wereld? Wie mag regeren, mijn hart en leven beheersen? Is dat Jezus met *zijn* vrede?

Vaak gaat het op zo'n moment niet alleen om vrede of onvrede, rust of onrust. Het gaat tegelijkertijd om gerechtigheid of ongerechtigheid, waarheid of leugen, werkelijkheid of schijn, opbouw of afbraak, orde of wanorde, verbinding of ontbinding... Er staan twee werelden, twee koninkrijken tegenover elkaar; welke koning krijgt de overhand, wie bepaalt en beslist? Jezus - de Vredevorst in het Koninkrijk Gods - of zijn tegenhanger(s) uit het rijk der duisternis?

Waarachtige liefde tot God en Jezus dient de drijfveer te zijn om (de vrede van) Christus in elke situatie de ruimte te geven en bepalend te laten zijn in je hart. Je maakt dan geen *rationele* keuze, op grond van logische overwegingen alléén, maar een *relationele* keuze, vanuit je relatie met Jezus, je liefde tot Jezus en het verlangen om zijn wil te doen.

Gods werk gaat door

Wanneer de vrede van Christus heerst in onze harten, worden we niet alleen bewaard *door* Jezus, maar blijven we ook bewaard *voor* Jezus, voor het verdergaande werk van Hem. Barmhartigheid, vrede en liefde worden dan in je vermenigvuldigd (Jud.:2) Een wonder van genade! In de vrede Gods levend, wordt je *sterkte* verleend (Ps.29:11). Je ontvangt *genezing* (Jes.57:19). Je wordt overvloedig in de *hoop* door de kracht van de heilige Geest (Rom.15:13). In en vanuit deze vrede kom je tot *overwinning* en kan de *heiliging* naar geest, ziel en lichaam *volkomen* worden (naar 1Th.5:23). In deze vrede komt *alles* tot stand. Daarin kan Jezus zijn werk in ons leven voltooien en wordt het volle heil des Heren ons deel.

Lichaam van Christus

Paulus spreekt in Colossenzen 3:16 over de vrede tot welke wij in één lichaam geroepen zijn. De *vrede* van Christus die bij het *lichaam* van Christus behoort. De vrede die dit lichaam kenmerkt, het mede vorm en gestalte geeft. De vrede waarin Jezus zijn gemeente tot aanzijn brengt, haar in het leven roept. *Die* vrede mag ons deel worden door intense verbondenheid met ons hoofd. In *die* vrede mogen en kunnen wij onszelf bewaren. *Die* vrede dient in onze harten te regeren. Dit gaat nog veel verder dan alleen maar *zelf* vrede hebben, in eigen hart en leven vrede bewaren, in allerlei persoonlijke situaties en omstandigheden vrede beleven. Deze werking van vrede - het 'regeren' van deze vrede in onze harten - reikt zover dat het bepalend en beslissend wordt voor het hele gemeente-leven.

Tot één

Eirènè is afgeleid van een werkwoord dat 'verbinden' betekent. Sjaloom duidt op 'heling' en 'vereniging'. Bijbelse vrede maakt dus tot één. Niet alleen met God en Jezus Christus, maar ook met de leden van het lichaam van Christus. Ware vrede maakt alles in ons tot één en maakt de gemeente tot één. In deze vrede werkt de heilzame kracht van de heilige Geest, werkt Hij die vrede is: Jezus Christus, onze Heiland. Voor deze werking van Jezus in zijn lichaam-in-woording, de gemeente, mogen wij ons hart openen, ons leven geven. Beseffen wat Hij wil bewerken en met alles wat in ons is hieraan meewerken. Vol geloof in Hem en liefde tot Hem.

Band des vredes

Het gaat in de wording van de gemeente dus niet alléén om de *liefde* als de band der volmaaktheid (Col.3:14). Ook om *vrede* en het ontstaan van de *band* des vredes. Dit is evenzeer zo'n prachtige gewrichtsband waardoor de delen van het lichaam

met elkaar verbonden zijn (BS 8/1). Paulus introduceert deze term in Efeziërs 4:3.

In deze vrede kan de eenheid des Geestes worden bewaard en verder ontwikkeld. Er ontstaat een nieuw *verband* op basis van het nieuwe *verbond*: de leefsituatie die God bedoelt. In deze vrede is enorme ruimte voor het ware leven, voor ware harmonie, voor een begrijpen van elkaar, een aanvaarden en waarderen van elkaar, voor goede omgang met elkaar, voor groei naar geestelijke volwassenheid in het klimaat van het Koninkrijk Gods. Je zit dan niet meer op elkaar te vitten; je vliegt elkaar niet in de haren. Het geruzie houdt op, de irritaties verdwijnen. Er is rust en geduld, verdraagzaamheid en barmhartigheid. Je vindt elkaar in de Heer, in de liefde *en* de vrede van de Heer. De vrede voegt in dit opzicht nog wat toe aan de liefde. Het maakt het compleet, volmaakt, heerlijk, weldadig: zalig!

Orde

In deze liefde en vrede krijgt ook de *orde* die God bedoelt, gestalte. God is geen God van wanorde, maar van vrede (1Cor.14:33). *Eirènè* duidt in deze tekst op de goede *orde* en *harmonie* in de gemeente: het wijst op het volmaakte leven naar Gods wil. Daarin staan alle dingen op hun plaats en functioneren naar Gods bedoeling. Niet alleen in je persoonlijke leven, maar ook in het leven van de gemeente. In de totaliteit van het mens-zijn en het gemeente-zijn komt alles 'op orde' en is alles met God 'in orde'. De heiliging naar geest, ziel en lichaam krijgt volkomen beslag. Je bent voluit mens; je leeft geheel naar Gods woord. De gemeente is voluit lichaam van Christus; zij leeft en functioneert onder haar hoofd Jezus geheel naar het oorspronkelijke plan van God met mensen. *Eirènè* wijst op de toestand van het goddelijk normale. Op de situatie die Jezus in en door middel van zijn gemeente bewerkt. Hij *is* *eirènè* (Ef.2:14).

Liefde en vrede en gezag

Goddelijke *vrede* heeft dus niet alleen met goddelijke *liefde* te maken, maar ook met goede orde en verhoudingen, met het functioneren op de plaats die God aan ieder geeft. Met andere woorden: met goddelijk *gezag* (BS 10). Al eerder is naar voren gekomen dat liefde en gezag ook niet los van elkaar staan (BS 9/5).

Liefde, gezag en vrede behoren bijeen. Het één kan zonder het ander niet bestaan in de gemeente. Je kunt je niet op de ontwikkeling van één van deze zaken richten en de andere verwaarlozen. De vrede in de gemeente kan niet worden bewaard door het negeren van problemen die met het functioneren van gezag in de gemeente te maken hebben. Door maar 'lief' te zijn voor elkaar en ieder zijn eigen gang te laten gaan. Zo mogen ook zonden en ongerechtigheden in de gemeente niet worden bedekt of bepaalde misstanden worden gedoogd ter wille van 'de lieve vrede'. Er is dan geen vrede, er blijft dan geen rust, hoogstens een tijdelijk surrogaat. De band

van werkelijke vrede kan niet ontstaan, het lichaam krijgt geen gestalte.

Banden en pezen

Jezus wil als hoofd en bouwer van zijn gemeente dat *alle* banden en pezen in zijn lichaam functioneren. Zodat *alle* leden met Hem en met elkaar verbonden zijn en zo een volmaakte eenheid vormen. Hij bewerkt dit in de zinnen door de Geest. Hij roept hierbij ieder van ons op tot volledige medewerking. Wij mogen en kunnen onder zijn leiding voluit bijdragen in de wording van het lichaam: in ware liefde en vrede, met oog voor goede orde en juiste verhoudingen. Dan wandelen wij waardig der roeping, waarmede wij geroepen zijn, verdragen wij elkaar in liefde en beijveren wij ons de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes (Ef.4:2,3). In deze verbondenheid kan de Heer Zich nog meer openbaren en kunnen wij te allen tijde in het rechte spoor verder (naar Fil.3:15).

Vrede stichten

Op deze wijze worden wij vrede stichters. Dit duidt niet op personen die met sussende woorden, bezwerende gebaren of met ingenieus bedachte compromissen een probleemsituatie trachten op te lossen. Het gaat dan om mensen die in eenheid met Jezus leven. Die in en door Hem weet hebben van de geestelijke werkelijkheid en kunnen werken met de krachten van de hemel. Mensen-in-Christus die zelf innerlijke vrede hebben en dit kunnen meedelen aan hen die daar naar verlangen. Leden van de gemeente die de geur van Christus verspreiden - uitnodigend, heilbrengend en zegen verspreidend - en het *lichaam* van Christus vormgeven. Mensen die door Jezus worden geleid en geïnspireerd, die de Vrede vorst nauwgezet volgen, in wezen en werken, in woord en daad, in handel en wandel. Mensen in wie de Vrede vorst zich openbaart: *zonen* Gods (naar Mat.5:9 - Telos).

Actueel

Hier wacht de schepping op met reikhalzend verlangen. Op de openbaring van de zonen Gods, op het volledig tevoorschijn komen van de gemeente Gods (Rom.8:19). Alleen op deze wijze kan aan de toenemende wetteloosheid en ordeloosheid het hoofd geboden worden en de vijand die hierachter zit, overwonnen worden. Langs deze weg zal de vrede van de hemel op aarde verschijnen en zal de *sjaloom* van God, de *eirènè* van Jezus Christus en zijn gemeente, hemel en aarde gaan vervullen.

De wording van de gemeente is daarom hoogst actueel. De gehele verdere vernieuwing van hemel en aarde is mede hiervan afhankelijk.

Door Jezus Christus

Jezus roept ieder van ons op om volledig in te gaan op zijn evangelie: het evangelie des vredes. Om met en door Hem invulling te geven aan alles wat God voor schepsel en

schepping bedoelt. Hij maakt het mogelijk, stelt ertoe in staat, inspireert in de aanzet en bekrachtigt in de uitvoering. Waar wij ons geheel aan Hem toevertrouwen en daadwerkelijk deel hebben aan zijn evangelie mogen we vol geloof en blijdschap met Paulus proclameren: Hiervan toch zijn wij ten volle overtuigd, dat Hij, die in ons een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus. Wij zullen rein en onberispelijk zijn, vervuld van de vrucht van gerechtigheid (= vrede!), welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God (uit Fil.1).